

Werk

Titel: Herbarium Amboinense, plurimas complectens arbores, frutices, herbas, plantas ter

Jahr: 1750

Kollektion: Zoologica

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN369547365

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN369547365>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369547365>

LOG Id: LOG_0203

LOG Titel: Caput Quinquagesimum Octavum. Reliquae species algae esculentae. Sive agari. - Agt en Vyftigste Hoofdstuk. De overige zoorten van eetbare Alga, ofte de Agarum

LOG Typ: chapter

Übergeordnetes Werk

Werk Id: PPN369544501

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN369544501>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369544501>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

Europæi quidam id vocant *Algæ coralloides*, quum animalcula in conchis viventia, seu potius infecta fese ipsi æque ac spongiis nectunt & in ea nidulantur, atque ab iis non differt multum nisi materie, quæ, uti dictum fuit, alba est gelatina, & edulis. Aviculæ, quæ delicatos hos subministrant nidos, sunt pusillæ arundines marinæ, breve gerentes & magis crassiusculum quam planum rostrum, coloris nigri cum obscure cœruleo fulgore fere instar aliarum Hirundinum, caudam gerentes brevem, atque mares, si ipsorum plumæ separantur, in quavis pluma maculam gerunt albam, longis vero gaudient alis & pusillo corpusculo, grana circiter quinquaginta ponderantes, suntque ideo alacerrimæ in volatu.

Ab hac vili & spreta avicula libido ac luxuries, seu potius nidos desidiarum & nequitiarum, uti Petronius dicit, sibi comparavit delicias, quum nemo nidos sapientum, quam elegantes etiam aves sint, petat vel inquirat, quidam tamen totam edunt Rusticulam cum ipso fimo.

Certum est, uti dictum fuit, pacata & defluente aqua, multas fordes, Viscum, & gelatinam per mare ejici in sinus & oras, quas aviculæ hæc petunt & advolant magnis in cohortibus, ac primum in extremam, dein in subsequentes oras cadentis & refluenter aquæ, ubi videmus quasdam viscositates adpetere, rostris tenere, & in nidos deferre, sed an ex tali visco recenter adducto suos forment nidos, an vero illud prius deglutiant, & ex ore dein quædam demittant fila, ex quibus eos componunt, non satis haec tenus disquisitum est.

Fimus esse nequit, quum magna copia hic & coacervatim instar calcis in solo conspicitur, qui a quibusdam incolis conquistus fuit ad præparationem pulveris pyrii, sic quoque plurimi niduli fordinibus istis & muscofo cortice destituuntur, sed ex pura constant materie, quales venales adferuntur, & ab ocularibus testibus certior factus sum, rugosos istos & ineptos nidulos a similibus quidem componi aviculis, sed specie majoribus, licet & edulis ista materies in his quoque detegatur nidulis, immo in quibusdam tota adhaeret quasi adglutinata, acsi ex vera ista materie pertexti essent, quales hic in Amboina & Cerama reperiuntur.

Inter præstantes nidulos deteguntur quoque rubri & nigricantes, ex colore visci, ex quo confecti sunt, qui tamen album conquirunt colorem, si per noctem Lunæ luci exponantur, quum etiam molles fiunt, sed primo solis splendore iterum siccantur.

N. B. De hisce nidis esculentis vide Valentini *biflor. simpl. reform. libro tertio Cap. 23. Bontii Hist. libr. 5. cap. 13. pag. 66. & Valent. Histor. Amboinæ pag. 328.*

CAPUT QUINQUAGESIMUM OCTAVUM.

Reliquæ species algæ esculentæ. Sive agari.

Hoc in Capite alias describemus *Algæ species*, quæ in hisce Orientalibus insulis notæ sunt, & potissimum ad cibum adhibentur, sunt vero sequentes.

Primo. *Acetalulum marinum*, foliola gerit magnitudine nummi oboli dicti, non vere rotunda, sed inferius parum angustata & acuta, crassiuscula, firma, quædam etiam tumida & ventricosa, quæ aquam retinent, quodvis foliolum petiolo insidet curto, multaque simul in racemo quasi locantur, horumque racemorum multi ex crasto & lentiore dependent caule, a tribus ad quinque pedes longo. Foliola hæc ad oras obsita sunt brevibus sed non pungentibus apicibus, in binis ordinibus locatis, coloris obscure ruffi seu viscosi, in masticatione crepitantia, non admodum falsa, præsertim si per semi horulam macerentur, ac proinde apta sunt, quod cruda edantur.

Inter foliola peculiaribus in petiolis solitariæ excrescent baccæ, magnitudine Myrtillorum, quædam etiam instar Cerasorum nigrorum, in quibus hilus conspicitur cum ora spinulosa, externe obscure luteæ, intus concavæ, seu pauca repletæ aqua.

Hæc varietatem habet, cuius foliola infundibuli formam habent, magnitudine etiam oboli, vel paulo minus, superne foveola excavata.

Tom. VI.

Zommige Europeanen noemen 't *Alga coralloides* of kraalagtige Zee-lil, om dat de sculpdierjes of genoegzame ondertjes daar aan zig zoo wel als aan de Spongien zetten, en nestelen, verschillende daar af ook niet veel anders dan in de stoffe, dat, als gezegd, witte lil eetbaar is. De Vogeltjes zelfs, die de lekkerbekjes deze nesjes verschaffen, zyn kleine Zee-zwaluwjes, kort en eer dikagtig dan plat van bekjes, zwart, en van een blauw-wagttige duisier doorschijnende verwe, even gelyk andere zwaluwen, kort van staart, bebbende de mannetjes, wanneer men dezelve van een baalt, daar op Eiér-witte vlekken, zyn lank van wieken, en klein van lyf, en ligt, wegende niet boven de vyftig azen, en dit doet, dat ze zoo snel in 't vliegen zyn.

Van een zoo ongezien Vogeltje heeft de welluft en der telheid, of liever het nesje van guiterij, gelyk Petronius zegt, in baar potje te vuur weten te brengen, daar niemand naar de nesjes der wyzen, hoe cierlyken vogel ook, eens omziet, eetende nogtans wel een Snipje met zyn drekje.

Het is zeker, gelyk gezegd is, dat by een stil aflopend water veelderlei ruigte, slym, en lil door de zee uitgeworpen wert in een zoom, en de vogeltjes vliegen met grote troepen, eerst op de buitenste, dan op de volgende zomen van 't vallende water, daar men ze ziet eenige flymerigheid opvatten, en na bunne nesten dragen; maar of ze uit dezelve slym zoo vers aangebragt bunne nesjes weven, of eerst inflökken, en dan uit de mond wederom eenige draden formeeren, waar uit ze de nesjes maken, is nog niet ter degen onderzogt.

Den afgank kan het niet zyn, dewelke men op de grond met groote hoopen als kalk vint, van zommige Inlande's gezogt tot het maken van Bospoeyer, zoo hebben ook de meeste nesjes geenzins de voorgaande ruigte en mosagtige schorisse of stof, maar zyn van een zuiver stof gemaakt, gelyk men ze te koop brengt. En van ooggetuigen werd ik verzekert, dat de ruige en ondeugende nesjes wel van diergelyke vogeltjes, dog wat grooter siag, gemaakt werden, boewel men den eetbare stof ook aan de nesjes vint, ja aan zommige kleeft het gebeel aan malkander, als of 't met de regte stof doorweeven was, diergelyke men bier in Amboina en op Ceram vint.

Onder de goede nesjes vint men ook rode en zwartagtige, na de couleur des flyms, waar van ze gemaakt zyn, dewelke egter wit worden, als men ze een nagt in de Maneschyn legt, wanneer ze wel mede week, dog met den eersten Zonnechyn wederom droog werden.

N. B. Over deze Vogelnesjes ziet Valent. bifl. simpl. reform. derde boek Cap. 23. Bontius Hist. 5. Boek cap. 13. pag. 66. en Valent. Verbandel. van Amboinæ pag. 328.

AGT EN VYFTIGSTE HOOFDSTUK.

De overige zoorten van eetbare Algæ, ofte de Agarum.

In dit Hoofdstuk zullen wy beschryven andere zoorten van de Algæ, in deze Oostse Eilanden bekent, en meest tot de kost gebruikelyk, zynde de volgende.

I. *Acetabulum marinum*, heeft blaadjes zoo groot als een stuiver, dog niet regt rond, maar agter een weinig spits toelopende, dikagtig, styf, zommige ook met een gevouwle buik, daar water in is. Ieder blaadje staat op een kort steeltje, en veele by malkander aan eene iros, en derzelver troffen hangen veele aan een andere dikkere en tajere steel, van drie tot vyf voeten lang, de blaadjes zyn aan de kanten bezet met korte dog niet steekelige spitsen, in twee rygen nevens malkander; donker-roos, of lymverwig, in 't kaaurwen krakende, niet zeer ziltig, byzonderlyk, als men ze een half uurtje uitverft, en dierbaarven bekwaam om raauw te eeten.

Tussen de blaadjes op byzondere steelen komen enkele beziën voort, in de groote van Krakebezen, zommige ook als Krieken, daar aan men een naad ziet, met een steekelige kant, donker-gel van buiten, binnen hol, of met een weinig water.

Dit heeft nog een veranderinge, daar de blaadjes geformeert zyn als een tregertje, ook in de groote van een stuiver of minder, boven op met een klein kuilje.

Ipso-

Aa

En

Lipsorumque oræ undique obsitæ sunt dupli ordine spinulosorum apicum, qui multo crassiores & duriores sunt quam in priore, nihilominus tamen crepitantia, & facile cruda eduntur.

Foliola hæc ipsorumque pinnæ arctiores locantur, atque primarii caules non ultra spithamam vel pedem longi sunt. Fruktus prioribus similes sunt, sed rariores, totaque planta obscure rufa est instar Visci crassioris. Utraque planta incipit crescere ab Augusto ad Septembrim & Octobrim, dein a mari in litus projicitur.

Nomen. Latine *Acetabulum marinum*, sive *Agarum primum*; Malaice *Agar agar cupan*; Amboinice *Arien malona*, h. e. *mas*, & *Arien barulu*; altera seu infundibiformis species, *Arien mabina*, h. e. *femina*, *Arien effong* & *Arien hoar* ex forma infundibuli, seu Malaice *Agar agar lesou*, & *Sajor lompan* ex concava forma tigni, in quo *Oryza* tunditur.

Locus. In litoribus crescit planis, ubi lapilli arenosi & Coralliorum fragmenta sibi invicem mixta locantur, in portibus & placidis æquoribus breve est, sed in litoribus apertis prima species ultra orchiae longitudinem obtinet. Multi sæpe rami seu primarii caules una quasi ex radice excreti observantur, ex duris quidem cotibus undique circa sinum Missanives, qui copiosas gerunt baccas inter rotunda foliola primæ speciei.

Species, quæ in Macassarenium crescit litoribus, similem quoque obtinet formam, sed ejus foliola planiora sunt, non sinuosa, ad oras itidem circinnata, virentia, & mollioris saporis, vocaturque *Labi labi*, & in Regum mensis quoque proponuntur, ut cruda cum Aceto edantur.

Ufus. Cruda potissimum eduntur cum Bocassan & Limonum succo, si modo paulo prius macerentur, coqui etiam potest, si prima ejus abjiciatur aqua, dein leniter cum Calappi lympha ebullienda est. Amboinenses in afferculis id fificant ad fumum, & coquunt, quum edere volunt.

Secundo. *Agarum secundum*, sive *bracteatum*, caules gerit spithamam longos, qui ad inferiorem partem folia gerunt sinuosa, firma, & crassa instar membranæ, ad oras dentata, in medio foraminulis notata, hic & illic in angulos & lacinias distincta, instar Boleti bracteati, qui *Telinga ticos*, h. e. *Auris muris* vocatur, coloris pallide rufi. Hæc alia insequantur folia longa & angusta, prope ortum angustata, ac dein latiora, quæ dividuntur in multas tenues & mucosas lacinias, ejusdemque coloris, ad oras eleganter crenata instar auri foliati, quod in nuptiis adhibetur, unde & vocari potest *Alga bracteolata*. In Portugallo crescit portu prope Nussanives angulum, atque ad cibum utile est, & gratum habet saporem instar *Agari primi*.

Tertio. *Agarum funiculare*, sive *foliatum*, duplicitis vel triplicis formæ est, una ex radice lapillo insidens, ultra tres pedes longum, angustum, & planum instar loramenti. Huic adpendent alternatim multæ pinnæ foliosæ, in una forma instar illarum *Tichili* seu *Scutellariae crispa*, ad oras crenata, & transversaliter rugosa, acsi contracta effent, in altera forma plerumque minora sunt instar illorum *Capay*, ipsorumque caules rotundi sunt. In tertia specie superiora folia longa & angusta sunt instar foliorum *Rosmarini*, post hæc alia minora locantur & tenuiora. Ipsius caules angusti quoque sunt, plani, & intorti. Omnes hæc tres varietates copiosas gerunt baccas, instar Piforum rotundas, intus cavas, inanes, & crepitantes, si comprimantur. Secunda species multas simul gerit congestas instar *Fragorum*.

Nomen. Latine *Agarum funiculare*, sive *foliatum*, a copiosis circinnatisque foliolis. Malaice *Latak*; Amboinice *Arén wari*.

Locus. In quibusdam crescit rupibus ad montem rubrum.

Quarto. *Agarum lactucarium*, sive *Lactuca marina*, differt a præcedente *Lactuca aquarum*; Malaice *Agar agar*; Amboinice *Arien*. Hoc refert fasciculum linteum, qui petasis inponitur, constatque ex fasciculo tenuium & contractorum foliolorum, Lactucam mentientium, quæque ad oras adeo circinnata sunt, ut crenata vel dentata esse videantur. Quædam eleganter rubent vel purpurascunt, quædam virent, & oblonga sunt rubris, quædam etiam composita sunt ex simplicibus ac tenuissimis laciñis.

En de kanten rondom zyn bezet een dubbele ryge steekelige spitsen, veel dikker en harder dan 't voorige, niet te min krakende, en gemakkelyk om rauw te eten.

De blaadjes en bare troffen staan digter aan malkander, en bare hoofdsteelen zyn niet boven een span of een voet lank. De vrugten zyn de voorigen gelyk, maar men vindt ze weinig daar aan, en 't gebeele gewas is donker-ros, als dikke Lym, baar beider moesson begint van Augustus tot September en October, daar na werden ze van de zee op strand uitgeworpen.

Naam. In 't Latyn *Acetabulum marinum*, sive *Agarum primum*; in 't Maleits *Agar agar cupan*; in 't Amboins *Arien malona*, dat is het Manneken, en Aryen harulu; Het tweede of tregterformige, *Arien makina*, dat is het wyfken, *Arien effong* en *Arien hoar* na de gedante van een tregter, of in 't Maleits *Agar agar lesou*, en *Sajor lompan*, na de holle gedaante van een Rystblok.

Plaats. Het waft op vlakte stranden, daar zantfeenen, en kraalstukken door malkander loopen, in Bajen en stille Zeen blyft het kort, maar aan 't openbare strand werd de eerste soorte meer dan een vadem lank, men vindt somtyds vele takken of hoofdsteelen by malkander gevoegt, als uit eene wortel, en dat uit harde keistenen rondom den boek van Missanive, met vele besien tussen de ronde blaadjes van de eerste soorte.

Het geene op de Macassarese stranden groeit, is mede wel van diergelyk fatzoen, dog de blaadjes zyn platter, niet gefronst aan de kanten, mede gekertelt, groenagtig, en malzer van smaak, genaamt *Labi labi*, en werden ook op Radjas Tafelen gebragt, en rauw gegeten met Azyn.

Gebruik. Het werd meest rauw gegeten met Bocassan en Limoensap, als men 't slechts te vooren en weinig uitspoelt, men kan 't ook doen koken, bet eerste water wegmytende, daar na nog eens zagtjes met *Calappus*-melk opkookende. De Amboineesen droogen 't op Parreparren in den rook, en koken 't weder op, als zy 't eeten willen.

II. *Agarum secundum*, sive *bracteatum*, zyn troffen een span lang, dewelke beneden zeer breed en gefronste bladeren hebben, stijf, en dikagtig als parkement, aan de kanten gekertelt, in de midden met gaten, bier en daar in boeken en lappen verdeelt, gelyk zekere *Boletus*, die men *Telinga ticos* noemt, dat is Muizen-ooren, ligt-ros van couleur. Hier op staan andere lange smalle bladeren, by bare oorspronk smal, en daar na weder breder wordende, dan verdeelen ze baar in veele dunne, en zeer slingerige snibbelen, van de zelve couleur, aan de kanten aardig gekartelt, gelyk dat gesneede klatergoud, dat men op Brui-loften gebruikt, daarom mag men 't noemen *Alga bracteolata*. Het waft in de Portugese Baye by den boek van Nussanive, het dient zo wel tot de kost, en is zoo smakelyk als het *Agarum primum*.

III. *Agarum funiculare*, sive *foliatum*, is van tweederlei of diederlei gedaante, uit eene wortel, op een steeltje zittende, ruim drie voeten lank, smal, en plat als riempjes. Daar aan hangen verwisselt veele trosjes vol bladeren, aan de eene gedaante gelyk die van *Tichili* of *Scutellaria crispa*, aan de kanten gekartelt, en over dwers mede wat ruig als gerimpelt, aan de tweede gedaante zyn ze doorgaans kleinder, gelyk die van *Capay*, en bare steelen zyn rond. Aan de derde zyn de voorste bladeren lank en smal, gelyk Rosmaryn-bladeren, daar agter staan andere kleindere en dundere. Zyne steelen zyn mede smal, plat, en gedraait. Alle drie dragen ze veele besien, rond als erwetten, binnen hol, ydel, en knappende, als men ze drukt. De tweede soorte heeft er veele by malkander als Aardbesien.

Naam. In 't Latyn *Agarum funiculare*, sive *foliatum*, van de veel gekrulde blaadjes, in 't Maleits *Latak*; in 't Amboins *Arén wari*.

Plaats. Het waft op enkelde klippen, aan den rooden berg.

IV. *Agarum lactucarium*, sive *Lactuca marina*, verschillende van de voorgaande *Lactuca aquarum*; in 't Maleits *Agar agar*; in 't Amboins *Arien*. Dit gelykt een kwasje lint, dat men op de boeden draagt, bestaande uit een bosje, dunne, en zeer gefronde blaadjes, schier als Kropsalaade, en aan de kanten zoo gekruld, dat ze gekartelt of getant schynen. Zommige zyn schoon rood of purperverwig, zommige groen, en lankwerpiger dan de roode, zommige bestaan ook uit enkele zeer dunne snibbelen.

Reperitur in planis rupibus defluente aqua, potissimum in Zephyrea Leytimoræ parte, unde incolæ semi siccatum venale deferunt in Castellum.

Quinto. *Agarum corticosum*, sive *Culeola*. Folia gerit oblonga & crassa, quorum quædam haud majora sunt illis Portulacæ, quædam digitum longa & lata instar linguarum vel pellicularum Combiliorum, quæ in segmenta seinduntur pro transplantatione & propagatione, suntque hæc folia viridia & integra, pauca simul locata in laxis fasciculis, plerumque mixta cum prioribus Algis. Amboinenes id vocant *Arien sabu una*, h. e. Malaise *Agar agar culit combili*.

Urus. Cuncta hæc in aqua falsa abluuntur, dein condimentum præparatur ex Calappi medulla vetustiore, succo Limonum, Capsico, Pipere, & Zingibere, cum quo cruda eduntur. Incolæ hæc quoque coquunt ad Sajor, binæque posteriores species hunc in finem aptiores sunt, paululum enim macerantur, ad ventum parum siccantur, ac simul eduntur cum Atsjar.

Homines continuo in mari degentes, quales sunt Badjos, quos Macassarenes vocant Siletter, aliique in mari navigantes ac diu fluctuantes, famem sedare diu possunt per hasce herbas, quæ ars peregrinis fatis nota est, ita ut sit cibus, qui magis ex defectu alterius, quam ex deliciis & oblectamento editur. In Lusitanico meo itinere binas tresve alias species Algæ reperi.

Harum prima *Bodelba* vocatur, foliaque gerit lacinia in instar Quercuum, e longinquò sordidum referentia *Viscum*, quibus multæ adpendent vesiculæ aqua repletæ.

Altera penicilla refert pallide fusca, foliaque in instar Castanearum profert, sed tenuissima ac facile marcescentia, conveniens cum priore *Lactuca marina*.

Tertia *Sargasso* dicta, Belgis Wier, folia sunt longa, referentia habenas gubernatoris equorum, lenta, & Viisci colorem gerentia. Hæ tres omnes in magnis crescent scopulis, sub aqua semper positæ, juxta totam oram Hispaniæ & Lusitaniam.

Atque hæ omnes circa mensem Majum magna copia a mari Occidentali projiciuntur, ibique adhibentur ad agros fertiles reddendos. Ex iis enim acervi formantur, qui ad solem & pluvias macerantur, donec fere ad dimidum computuerint, & in sumum fere conversi sint, qui puræ mixtus arenæ tam fertilem eam reddit, ut *Brassica* multo elegantior & pinguior crescat in insulis & locis maritimis, quam remotius in ipsa regione.

O B S E R V A T I O.

Hæ *Algæ esculentæ*, *Agara* dictæ. Fuci maritimi seu follicularis proprie sunt species, quarum plures cum hisce fatis convenientes occurunt in Plukn. *Almag Botan.* pag. 161. quæ a peritis cum hisce facile comparari possunt.

Huc spectat *Coralloides*, quod genus a Dillenio in *Hist. Muscor.* describitur pag. 120. ubi ejus vide *Tab. 17.*

Men vindt het op vlakke klippen by afloopt water, meest op de Zuid-zyde van Lytimor, van waar het de Inlanders half gedroogt aan't Kasteel te koop brengen.

V. *Agarum corticosum*, sive *Culeola*. Deze heeft lankwerpige dikke bladeren, sommige niet grooter als Porzelyn, sommige een vinger lank en breed, gelyk tongenkens of schellen van Combili, die men als lendeestukken snyd om te verplanten en voort te kweken, alle groen, en met evene kanten, weinige by malkander in ydele bosjes, meest gemengt met de voorgaande Algis. De Amboinenes noemen ze Arien sabu una, dat is in 't Maleits Agar agar culit combili.

Gebruik. Aileen werden ze afgespoelt in zout water, daar na een zouse gemaakt van half oude Calappus-pit, Limoensap, Tsili, Peper, en Gember, en zooraauw gegeten. De Inlanders kooken ze ook alle tot Sajor, de twee laaste soorten zyn bier toe bet bekwaamste, want men verft het maar een weinig uit, maakt het winddroog, en eet het t'zamen met Atsjar.

Menschen, die geduurig op zee leven, gelyk de Badjos, die de Macassaren Siletter noemen, en andere, die ter zee dryven, en daar door lange zwerven moeten, kunnen bare honger met deze kruiden een langen tyd stillen, een konst, die de vlugtelingen wel bekent is. In zomma 't is een kost, die meer uit nood dan uit pleizier mag gegeten werden. In myne Portugese reize, heb ik nog twee of drie andere soorten van Alga gevonden.

De eerstegenaamt Bodelha, gelyk gesnil belde Eike-bladeren, van verwe als vuylen lym, daar aan staan vele wateragtige blaasjes of knopjes bangen.

De tweede zyn ligt-bruine kwasten met bladeren als Kaftanje-Loof, dog zeer dun en baast vergaande. over een komende met de voorgaande *Lactuca marina*.

De derde genaamt Sargasso, by de Nederlanders Wier, zyn lange bladeren, die gelyken teugels van een Voermans toom, taai en lynverwig van couleur. Alle drie wassen op groote klippen, die altyd onder water staan, langs de gebeele Kust van Spangien en Portugal.

Alle drie werden ook omtrent de maand May met menige door de West-zee uitgedreeven, en aldaar gebruikt tot bet mesten van 't land. Want men maakt boopjes daar van, laat ze in de zon en regen meuken, tot dat ze half vergaan, en schier tot mest geworden zyn, de welken dan onder pueren zand gemengt, den zelven zoo wel dingen, dat de kool veel schoonder en vetter groeit op de Eilanden en Zeeplaatzen, dan landwaart in.

A A N M E R K I N G.

Deze eetbare Alga, Agara genaamt, zyn eigentlyk soorten van de Zee-Fucus ofte blaasdragende Fucus, waar van vele met deze genoegzaam overeenkomende, gevonden werden by Plukn. *Almag. Botan.* pag. 161. welke van de kundige met elkander gemakkelyk kunnen vergeleken werden. Hier toe behoort het geslagt van *Coralloides*, het geen van Dillen. *hist. Muscor.* pag. 120. beschreeven, en op de 17. Plaat verbeeldt werd.

